

Cop d'aigua

La nuvolada creix
darrere les muntanyes,
i els boscos tristament
esperen el cop d'aigua.
Flairant davall el riu
s'aplega l'eugassada
i el vell pastor s'adorm
sota de l'ample capa...

La tempestat retruny
i arriba el gran cop d'aigua.

I baixen les canals
escumejant irades,
i es torcen els avets
tots esqueixats de branques,
i l'eugassada fuig
camí de la barraca,
i el vell pastor que dorm
queda tot xop de l'aigua...

La tempestat retruny
per dalt de les muntanyes.

I passen bojament,
seguint el nu que canta,
els ànecs dels estanys
cap a la terra baixa.
Passen cridant et sol
que els enforteix les ales,
i es perden vall endins
tot rabejant-se d'aigua...

La tempestat retruny,
mes l'ull del sol ja es bada!

GUASCH, Joan M. *Pirinenques*, 1932 (2a) p. 65-66.
Entre Vallter 2000 i baixada de Carboners